

грѣхове които челоуѣкъ нито знае нито пъкъ помни да ги каже. Заради това, тѣ учатъ както Златоустъ, който казва: “Не ти казвамъ да искавашъ грѣхове-тѣ си на всеуслышаніе, или да осуждашъ себе си прѣдъ другы-тѣ, но да послушашъ пророкъ-тѣ който говори, ‘Открый (*) на Господа пѣть-тѣ си’ (Псал. 37; 5). За това, съ молитвъж исповѣдай грѣхове-тѣ си на Бога, истинный Сждѣиъ. Исповѣдай прѣгрѣшенія-та си, не съ языкъ-тѣ си, но съ память-тѣ на съвѣсть-тѣ си.” — И най-ранни-тѣ Римо-Католическы писатели допускатъ че исповѣдъ-та на духовно лице е само челоуѣческо установленіе: тя не ся заповѣдва въ Св. Писаніе, но е установена отъ церквъж-тѣж. [Сравни Лутеровы-тѣ думы на страници 70 и 71.] **

*) Св. Златоустъ си е служилъ съ Гръцкый-тѣ прѣводъ на Ветхый Завѣтъ отъ Седемдесеть-тѣ. Въ този прѣводъ, Еврейска-та дума, която сега е прѣведена “прѣдай,” е криво прѣведена “ἀποκάλυψον” или “открый.”

**) Лутеранска-та церква (или Германска-та Протестантска церква) и до днесъ държи общъ-тѣж исповѣдъ и грѣхоразрѣшеніе на събраны-тѣ въ едно богомолцы (въ противоположность на тайнъж-тѣж исповѣдъ и грѣхоразрѣшеніе прѣдъ исповѣдникъ); но, и така измѣнены, тѣ не ся държатъ отъ никоѣж другъж Евангелскъж церквъж. Евангелскы-тѣ церквы, съ исключеніе на Лутеранскъж-тѣж, отхвърлятъ исповѣдъ-тѣж и грѣхоразрѣшеніе-то по тѣзи причини:— (1) Защото чрѣзъ тѣхъ духовенство-то